

Västergötlands Bordtennisförbund

75-års jubileum 1939 - 2014

Jubileumsskrift
Del 1 (2) av 3

Tryckoriginal:

Lena Ivarsson, Västergötlands Idrottsförbund

Stellan Cup var föregångare till Bästa 4:an

Bästa 4:an - ett Västsvenskt påhitt från början av 1970-talet

Citat inför VBTF:s 40-årsjubileum av ordförande Gunnar Lindahl skrivit av Olle Gustavsson:

Tanken på tävlingen kom från Västsvenskt håll. Då var man från centralt håll lite pessimistiska till förslaget och menade att det inte skulle få någon genomslagskraft. Men det har man sannerligen fått revidera ordentligt. Skulle inte tro att någon vill lägga ner tävlingen, då den är en verkligt fin inkörssport för vår sport.

Återgivit vad ordförande SBTF Erik Extergren hade för uppfattning 1972:

Trots alla framgångar för våra stjärnor, tror jag trots allt att Bästa 4:an varit vår största succé de senaste åren. Denna jättetävling har varit en makalös framgång. Minst 20000 flickor och pojkar har varit igång i en organiserad BT-tävling. Jag hoppas att samhället ger oss ekonomiska resurser, så vi kan fortsätta på den inslagna vägen. Den uppväxande ungdomen bör styras in i den sunda idrotten och ej hamna på den skuggsida, som alltmer skrämmer en äldre generation."

Trots mycket positiva åsikter om Bästa 4:an, har SBTF lagt en avgift på varje klass för deltagande till tävlingen 2013/2014.

Resultat Bästa 4:an 1972-2013 (42 årgångar)

Segrarna har tagits av

Stockholm	9 st	Västerbotten	3 "
Västergötland	7 "	Göteborg	2 "
Småland	4 "	Södermanland	2 "
Blekinge	3 "	Östergötland	2 "
Bohuslän/Dal.	3 "	Värmland	1 "
Halland	3 "		
Skåne	3 "		

Västergötlands segrar har tagits av

1972/73	Myråsskolan Borås
1984/85	Mössebergsskolan Falköping
2000/01	Västerbyskolan Götene
2002/03	Ljungsbackenskolan Götene
2004/05	Sjömarkenskolan Borås
2009/10	Sjömarkenskolan Borås
2010/11	Sjömarkenskolan Borås

Det är en fantastisk prestation att Sjömarkenskolan vunnit 3 gånger. 2004/05 spelade bland annat Hampus Söderlund, som idag är Elitspelare och spelar som Proffs i Frankrike och lever på sin sport. Skolan har dessutom varit i Riksfinal flera gånger.

Jan-Gunnar Axelsson

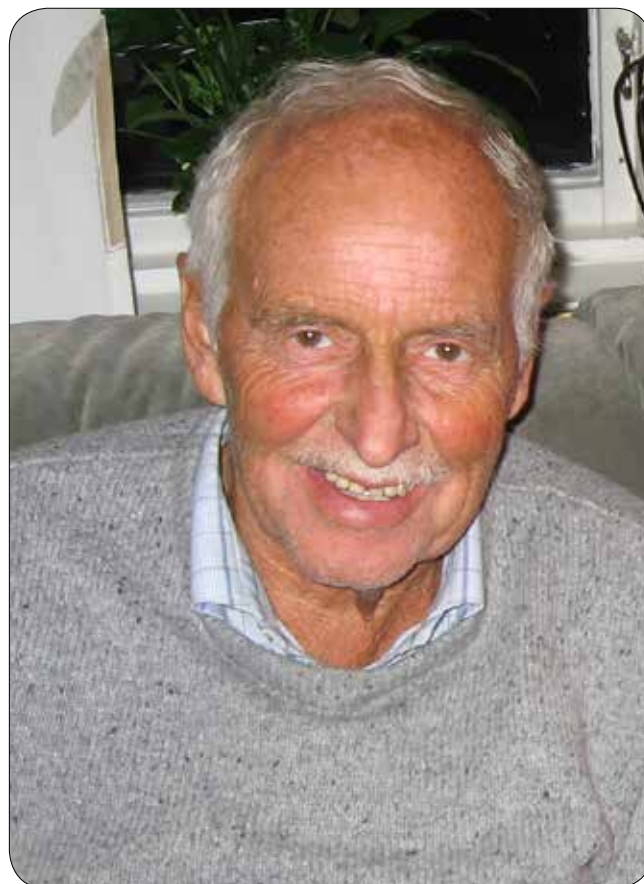
”Stig Magnussons Pingismemoarer”

Så började det...

Under skoltiden badade vi bastu på fredagarna och vi cyklade till klubblokalen där det fanns ett bordtennisbord och racket. Efter badet spelade vi kanske en timma varje gång. För det mesta stod läraren för motståndet. Det var mindre populärt när jag började vinna mot honom.

Vår första racket sågade vi till av en masonitskiva, skaftet gjorde vi av rund trädgren. Så började vi spela hemma, mot en spegeldörr. Två meter från dörren servade vi, fem rätta returer gav oss en poäng. Klarade vi inte fem returer fick dörren poängen. På vinden röjde vi upp och farsan fixade till ett par bockar. På dem lade vi vanliga entums ohylvade brädor. De korta blev halva bordets bredd och den andra halvan fick olika längder. Morsan virkade ett nät. Vi var fem bröder. Rolf spelade lite i början, men annars var det Per och jag som spelade mest. Olle var då bara 7-8 år och yngste brodern Leif var knappt född.

Jag kommer ihåg en gång då morsan tyckte att jag var blek och hon ville ha med mig till läkaren i Nossebro. Jag åkte med på ett villkor och det var att jag fick köpa två racket. Det blev två stycken för tre kronor styck.

Fåglums IF

I många av skolklasserna hemma i Fåglum spelade nästan alla bordtennis. Det var bara en som rökte – han blev inte 50 år...

I början bestod träningen av matcher och alla stod i kö för att få spela. Ofta blev det tresetare bara för att få spela ett extraset.

1949 skaffades det första grönmålade bordet lagom till det första klubbmästerskapet. Tolv seniorer och sju juniorer ställde upp och alla mötte alla. Jag vann juniorklassen, men den bästa – Anders Landqvist – fick inte vara med då han ansågs vara för bra. Nu blev han tvåa i seniorklassen.

Vi höll upp ett par år, men sedan kom Alex Ehrlich som rikstränare till Sverige (Under 30-talet var han i tre finaler i HS på VM). Han var i Fåglum en halv dag. Han började träningen med rundpingis. Detta var något helt nytt och den fortsatta träningen blev en ”kick”.

Nu började vi träna på riktigt. Från mitten av 50-talet tränade vi oftast tre timmar varje dag (ej sommar), söndagar sex timmar. Varannan söndag var det högmässa i kyrkan. Då skulle vi inte få spela, men vi gömde cyklarna i skogen och hängde masonitskiva för fönstren. Däremot skulle vi inte träna dag före match, man skulle bli spelsugen.

Under åren 1952-1985 spelade A-laget 25 år i div II och III. Jag minns ett år i div III (mitten av 50-talet). I första matchen mötte vi Holmalund i Alingsås. Vi vann med 6-3, resten av våra matcher i serien vann vi med 6-0 eller 6-1. Under dessa år vann föreningen 32 seriesegrar. Ett år vann ABCD-lagen sina serier, E-laget blev tvåa i D-lagets serie. Under ett par år i slutet av 50-talet möttes Per och Hasse Alsér många gånger och vann väl var sin gång. I en seriefinal, Fåglum-Norrby i Fåglum, med en begeistrad och stampande publik på över 200 personer var det sista gången Per vann över Hasse.

I slutet av 50-talet hade föreningen sin största pingisverksamhet. Det fanns ingen telefon i klubblokalen. Jag fick ofta bryta träningen för att åka hem och kalla till matcher. Att ordna spelare var inga problem då alla tränade regelbundet.

En av våra viktigaste matcher vi spelat var i sista omgången i div II 1959-60. Linne, Göteborg, ledde serien och vi var tvåa på sämre kvot. Jag spelade mot Hasse Karlén, Vänersborg, och hade 17-16 i tredje set då en person kommer in och talar om att Linne och Tibro spelat 5-5. Jag vann och vi vann serien. Vänersborg åkte ur. Nu fick vi kvala till allsvenskan mot Olympic. Vi hade med lite tur kunnat vinna i Baltiska Hallen i Malmö. Vi förlorade (Olle och jag) fyra jämna matcher före dubbeln. Vi spelade vår hemmamatch i Vårgårda inför 400 åskådare. Per var i en klass för sig och vann alla sina matcher i kvalet.

Det var svårt att ordna resor till seriematcher och tävlingar. Till seriematcher åkte vi ofta två lag med taxi. Till tävlingar förekom att vi fick cykla tidig morgon till Vårgårda, cirka två mil, och ta tåget till t ex Göteborg, Borås eller andra ställen.

I början på 50-talet var det inte många som hade bil. 1957 köpte vi en Folka och det underlättade resandet. Den gick 30 000 mil, mestadels till bordtennis. Under sista delen av 60-talet och under 70-talet blev det svårare igen att ordna bil till matcher och tävlingar för ungdomar. Många föräldrar hade undanflykter, men i sista ändan var det nog TV-serier som man inte ville missa...

Gamla minnen

Borden hade ingen mittlinje så med en skolkrita fick man rita ett streck vid dubbelspel. Vid lagmatcher lottade man bara om serven vid första matchens början, sen skiftade man vid varje match.

Jag minns min första match mot Essunga S:a. En gång mötte vi Bello från Bäreberg. Man spelade i Anton Sundvalls snickerifabrik. Vi hjälptes åt att flytta maskiner och sopa sågspån innan vi kunde börja. En annan match var mot Tema, mellan Vårgårda och Herrljunga. Taxi, två lag, ett bord tog många timmar. Mycket kallt var det och vi var ute och sprang för att hålla oss varma. Jag har för mig att de spelade i en bastu-

På tidigt 1950-tal spelades något som hette Herrljungatraktens mästerskap på Tånga hed i Vårgårda. I lagtävlingen möttes de två stora på den tiden, Baltorps BTK-Holmalund A i första omgången. Baltorp vinner efter en mycket jämn match. Nu började ett gemensamt firande med Baltorp och Holmalund A. Det slutade med att Holmalund B vann finalen över Baltorp.

En gång på 50-talet spelades ett Skaraborgsmästerskap i Tibro. Gusten Jonsson, som hade massa SM-tecken före jag var född, var i semifinal. Jag tänkte då att det är otroligt att en gammal gubbe som var över 50 år är med och spelar. Idag spelar nog fler 50-åringar än 15-åringar...

Vid ett DM i början på 60-talet i Brandstationens gymnastiksal i Borås möttes Karl Erik Fredriksson, Winno och Karl Olof Lundström, Fåglum. Ställningen var 10-9 till Lundström vid sidbytet i femte set (DM spelades i fem set). Man fick spela i overaller på den tiden och vid sidbytet skulle Lundström ta av overallbyxorna, drog ned dem till knäna och upptäckte att han inte hade några kortbyxor. Det blev en chock och han förlorade med 21-10!

En gång var Per och jag i Göteborg på tävlingar i X-huset. Det gick bra. Vi fick fem priser, bland annat en golvlampa, en sovsäck och en tavla. Jag minns hur vi med sladden knöt fast sovsäcken på lampstativet. Tävlingen blev sen och vårt tåg gick bara till Alingsås och cyklarna fanns i Vårgårda. Vi fick tag i en Fågglumbil som kunde hämta oss för hemfärd.

En gång skrev jag tre st A4-sidor till SBTF med diverse idéer, förslag, synpunkter och började med "du som tycker att gammalt är bra och motståndare till allt nytt läs inte vidare, du blir bara förbannad".

VBTF:s årsmöten

Det har blivit åtskilliga årsmöten under årens lopp. De flesta har gått lugnt till, men ett par gånger hettade det till. En gång var i Vårgårda på 50-talet. Man använde sig av "reseutjämning". De som bodde nära fick betala till dem som hade lång väg. Uno Green och Gunnar Johansson, Lilla Edet, var med. De tog tåget över Göteborg. Detta blev dyrt och vållade diskussioner. Regeln togs bort och det blev ändring senare.

På 1963 års möte beslutades att flytta kansliet från Lidköping till Borås.

Vid ett årsmöte i Borås hade vi i styrelsen enkelrum. Bror G hade ett, jag rummet intill. Anders Karlsson var med från Trollhättan och skulle ligga på golvet hos Bror. Stefan S skulle ligga på golvet i mitt rum. Bror och jag följde med ett gäng till ett annat hotell i stan. Det blev sent så vi stannade kvar. Vi var tidigt tillbaka på vårt hotell då rummen skulle lämnas tidigt. Utanför rumsdörrarna stod en skrattande städerska. Hon hade tittat in i rummen och funnit två sovande personer på golven och två tomma orörda sängar.

På ett annat årsmöte samlades ett gäng på cirka tio personer på en "förfest" (lite chips m m) på mitt rum innan vi gick till matsalen. Vi hade konstituerande styrelsemöte. Efteråt var bara ett tiotal personer kvar, men där fanns bland annat två trogna årsmötesbesökare, Karl Erik Hilding och Göte Gustafsson; Skagersvik. De bodde på ett annat hotell med sina fruar. Där satt också ett par damer. De var nog äldre än vad jag är idag. Jag sa till sällskapet att jag åker hem och om någon ville ta mitt rum så gick det bra. Nästa morgon går några som var med på förfesten dagen innan in på mitt rum. Där ligger två äldre najader i min säng. Snacket gick att det var "mina" tjejer. Damerna hade tydligen nappat på mitt erbjudande...

Under cirka 15 år var jag ordförande i rankningsutskottet. Vi gjorde fyra listor plus en slutrankning varje år. Det var cirka 20 klasser som skulle rankas. Detta skulle ligga till grund för seedning vid tävlingar. Jag vet en julhelg då jag hade tagit hem alla resultat från tre stora tävlingar och gick igenom alla resultat. I princip kom jag fram till att den sämste kunde slå den bästa.

Att seeda en tävling är detsamma som att göra en preliminär prislista. Man tar de som vunnit mest priser, placerar den ene överst, den andre nederst på turneringsschemat.

Därefter tas ytterligare två som fått många priser och placerar dessa på platserna tre och fyra, samma princip för 5-8. Detta är inte rättvist alla gånger. Den som blir seedad åtta slipper möta de övriga seedade förrän i kvarten medan nian teoretiskt fick möta nummer åtta en gång på åtta. tävlingar.

Det är lite annat nu med datarankning och poolspel.

Eget spel – matcher jag minns – spelare jag mött

Jag mötte Kjell Johansson tre gånger, men vann aldrig. Jag hade en backhand som satt ibland. Så länge man slår in en mer än ut i varje set kan man fortsätta. Jag ansåg att den var tekniskt fulländad. En gång mötte jag Kjell i Trollhättan. Han satt sedan och följde ett par av mina matcher. Han ville väl försöka få ett lika bra backhand som sin forehand (den berömda Hammaren).

En annan som fått känna på min backhand är Andrej Grubba, Polen. Jag skulle döma honom en gång i Italien. Motståndaren var ej på plats så Grubba gav mig en racket. Jag trodde att han ville värma upp, men han drog till för fullt på alla bollar. När han servade fick jag in en fullträff. Jag fick beröm för den backhanden!

Jag mötte Stellan Bengtsson på SM i dubbel året före han vann VM. Per och jag vann ett set. Tommy Andersson, Vårgårda (sedan Falkenberg) vann jag över i seriefinalen i div IV och förstörde för Vårgårda. Förstörde även kvoten för Jimmy Johansson, Essunga. Han var på väg att gå obeseegrad igenom en serie.

Sverigetävlingen var en handicaptävling som spelades ett antal år i hela Sverige. Slutspelet 1957-58 gick i Nässjö. Det var 32 spelare kvar. Jag började alla mina set på -3 och gick till final. Hade kanske kunnat vinna om inte en sko spruckit i slutet på matchen och hela foten ramlat ut. Andraplatsen gav en Monark moped i pris. Jag jobbade då i Fåglum och gick oftast dit, cirka två kilometer, för att få motion. Fick ändå höra att det var "tur att du fick en moped så att du slapp att gå till jobbet".

Jag har spelat tre slagräkningar och har haft 21-20 och egen serve alla tre gångerna. Motståndare har varit Jan Olof Lagergren, Skagersvik, en av bröderna Land, Vargön samt ? Jag gjorde ett högt uppkast, servade med forehand och slog in en dödande forehand. Slagräknaren, som skulle räkna returen, fick bara säga ett.

På 50- och 60-talen hade DM en annan status än idag. Det spelades i femset-matcher och kvalificeringschanser till SM. Det är egentligen lika bra att få motståndaren spela dåligt som att spela bra själv.

Har provat de flesta extrema racketbeslag. Tage Flisberg (tvåa på VM 1954) jobbade på Stiga och skickade över ett tjockt svampgummiracket med otroliga fart- och skruvegenskaper. Tränare fyra timmar på lördag och sex timmar på söndag. Skulle möta Herrljunga i en träningsmatch på måndag. Mötte John Anders Sjögren (senare DC-kapten i tennis). Jag vann första set med 21-4, det bara small. Sedan blev jag allt osäkrare, bollarna for all världens väg. Bytte då tillbaka till mitt gamla racket. När antilopracket kom i början på 70-talet fick jag ett från Österrike, som nummer två i Sverige. Använde det ett tag. Hade tre olika racket vid bordet och skiftade beroende av motståndarens spelsätt. Men det blev ett DM-tecken med Per i dubbel. Provade också på Perstorpsplattan som Gunnar Londré använde, helt "dött". Ju mer motståndaren skruvade, desto mer skruv fick man tillbaka.

Skulle jag skriva om alla förluster blev det nog en extra bilaga!

En som jag anser skyldig mig en del pengar är Glenn Strömberg. Fåglum mötte Lerkil (Glenns klubb) i sista omgången i div 2. Vi vann, Lerkil åkte ur. Glenn slutade med pingisen och började med fotboll i IFK Göteborg. Så det är väl nästan blygsamt att bara begära hälften av vad han tjänat på fotbollen. Hade Lerkil hängt kvar hade Glenn fortsatt med bordtennisen och på det hade han inte tjänat ett öre på.

Ledare

En av mina första tävlingar var på Såtenäs. Jag skulle möta Leif Andersson, Lidköping, som hade vunnit någon tävling och var favorit. Idrottshallen hade en glasvägg med gardiner mot solljuset. Min lagledare Egon A drog ifrån gardinen när Leif spelade mot solen och drog för den när jag hade solen mot mig. En ledare kan ha olika uppgifter, inte bara "kom igen".

Det var första gången jag träffade Leif. Det blev många gånger under årens lopp tills han nu gick bort i våras. Han insåg så småningom sin begränsning som spelare och blev tränare istället och på så sätt göra andra bättre än vad han blev själv. Han var lägerchef och tränare en mängd av år på VBTF:s läger. Han hade under alla dessa år de flesta pingisspelande ungdomar i Västergötland som sina "elever".

Erik Jonsson var den som såg till att vi kom ut på tävlingar och att vi blev ett av distriktets bästa lag. Han ordnade inga anmälningar, det fick vi göra själva. Han var ofta med på tävlingar och hans sätt att "ta folk" gjorde honom känd bland många. Han sa att Per tar tre matcher och dubbel, Olle och Stig var sin.

"Mr Fåglum" Harald Johansson (Hasse Ginzas far) ville ha tillbaka Per till Fåglum så vi värvade ihop ett div II-lag. Under åren 1972-82 hade vi ett tiotal spelare av vilka Tony Larsson och Björn Danielsson var de bästa.

Vid lottning av serven i viktiga matcher försökte vi alltid sitta så att vi såg i vilken hand domaren tog bollen och höll fram höger eller vänster hand där domaren hade bollen. Du kanske inte tycker att det har någon betydelse om du får serven, men du har 50 procents chans att mottagaren inte får som han vill.

Tränare

Jag var tränare på VBTF:s två första bt-läger 1959 och 1960. Övriga tränare var Eje Johansson, Ingemar Andersson, Härlunda och Olle Olausson, Istrum. De ägde rum i Axvall och arrangerades ihop med VIF och andra specialdistriktsförbund som brottning, friidrott, kanot, gymnastik. Sedan flyttades lägret till gymnastikförbundets anläggning Lingåsen i Vegby. Bt-träningen ägde rum i Vegby bygdegård dit det var en promenad på ett par kilometer. Ja, några fick låna en eka och ro över sjön. Tänk om det hänt något. Det var ändå några 100 meter öppen sjö.

Jag gick igenom de tre tränarkurser som fanns med steg 3 som den högsta (förbundstränare). Hade både Christer Johansson och Hasse Alsér som kursledare.

Domare

Jag vill minnas att såväl distrikts- som förbundsdomareutbildningar ägde rum på Bosön. Det internationella provet, där flera blev kuggade, tyckte jag inte var svårt.

Distriktet har haft tre internationella domare. Jag var först 1974, Per Gustavsson 1982, Stefan Svensson 1989 där jag för övrigt höll i utbildningen och provet.

Att jag blev internationell domare är något jag aldrig ångrat. Jag har fått vara med under hela Sveriges storhetstid. Vi fick döma i de flesta finalpass. Hade dömt några SOC och SM tidigare, nu blev VM i Calcutta 1975 första uppdraget. Sedan har jag dömt i cirka 20 länder. SBTF stod för resan, arrangörerna för uppehållet. Traktementet var inte så stort, men oftast var man i hallen hela dagarna så det var gånger man fick pengar över.

Internationell domare

Under mitt första SOC i Göteborg dömde jag en kines mot ?. Bollen kom utanför hagen. Jag hade kikat på bordet snett över. Där spelade Björne Mellström mot Englands etta Dennis Neale. Det var 20 lika i femte set och ballongplockning av Björne. Plötsligt hör jag ett ljud från "min" kines. Han stirrade på mig, beredd att serva. Detta lärde mig att bara döma min match.

Vid ett annat SOC, långt före tävlingsstart, satt jag vid ett bord där några kineser värmdes upp. De försökte serva/skruva bollen runt nätet, men misslyckades och det har tydligen inga andra lyckats med heller.

Kom ihåg att domaren har den sämsta placeringen. Spelarna står i bollbanan och följer bollen. Publiken i närheten har bättre översikt.

Jag hade alltid en uppfattning om hur en boll gått, men kollade på/med spelarna. Om de hade olika uppfattning dömde jag. Vissa domare tycker att de har hög status, men inse att det är inte till exempel ishockey eller fotboll man dömer.

Vid domarträffar på internationella tävlingar tog man upp hur man skulle förfara – oftast vid serven. Nyheter togs upp, men allt gammalt glömdes bort. En period var det något om att man skulle serva bakom kortlinjen. Jag har sett domare som nästa välstolen för att komma närmare kortsidan. Jag har också sett en tysk domare som lade sig över räkneverket när spelarna ville ändra felaktiga domslut. Han blev utbytt!

Satt på läktaren och såg en gång, jag tror att det var en veterantävling i Danmark, två spelare som kom ihop sig om ett domslut. Det slutade med att de istället för att ta upp bollen, sparkades den under bordet till servaren.

Om man skulle skriva om serveregeln; låt spelarna göra det. Det blir säkert bättre än många skrivbordsprodukter.

Nu för tiden är det lättare att vara domare. Man behöver ju bara kunna räkna till elva!

Diverse händelser på internationella tävlingar

Karlsruhe

Vid Europé Nations Cup i Karlsruhe 1993 var Per Gustavsson med och vi hade en halvdag ledigt. Vi dömde ihop med en domare från området, som jag hade dömt Öppna tyska 1990 ihop med. Han hade en egen bil och tog med oss på en sightseeingtur och vi besökte bland annat Baden Baden. Eftersom jag sålt säkert 25 000 baden-baden under mina år var det extra kul att komma till denna plats.

Israel

I Tel Aviv, Israel, var Stefan Svensson med och vi skulle hyra bil, men blev avrånade då det ansågs vara för riskabelt. Vi tog en buss istället och till bland annat Döda Havet. Stefan var dålig på att simma, men här flöt han...

Como

1982 var jag med på Italienska öppna i Como vid Gardasjön. Här serverades utan tvekan den bästa maten. Det kunde variera mycket från olika tävlingar. Tävingen gjorde uppehåll mellan kl 12.00 och 15.00. Varje dag åt vi en tre-rätters på en restaurang med soft musik.

Vi skulle flyga hem från Milano via tåg från Como. På stationen träffade vi två tjeckiska domare. De hade planerat i detalj hela dagen/kvällen i Milano; La Scala, shopping, tunnelbanebyte, adresser allt fanns noterat så vi fick en guidad tur i Milano. Vi ville bjuda på mat men tjeckerna hade en limpa och en korv och jag en liter whisky – så det klarade sig...

UEM 1978

Jag skulle flyga från Landvetter för att vara med i UEM i tyska Duisburg 1978. Jag träffade Karl Erik Lindfors, SBTF, på Landvetter, men det var dimma och planet kunde ej starta så vi fick åka buss till Köpenhamn där vi bokade om

flygbiljetterna. Här fanns även "Lollo" Hammarlund, SBTF. I Duisburg delade vi på oss. Domarna och funktionärerna bodde i en skola. I regel bodde vi på hotell så jag hade inte ens med en handduk. Övriga svenska domare hade kommit tidigare och lagt sig och ingen visste var de fanns när jag kom mitt i natten. Någon hade ändå en säng. Här var väl cirka 100 tyskar – alla med morgonrock och tofflor, medan jag kom i kalsonger och en tandkrämstubb...

SOC och internationella tävlingar

Stockholm

Vid ett SOC i Stockholm kom jag till hallen strax före tävlingen skulle börja. (jag var ledig detta pass). Där satt ett 15-tal delegater, både kända och okända. Bland dessa var Loa som hade hand om det mesta på bt-förbundet och i tävlingen.

Då säger Loa att "där kommer Stig så då kan vi börja". I samma ögonblick knastrar det till i högtalaren: "Vi börjar dagens tävlingar..."

Trollhättan SOC

En kväll blev det en "afterfest" med några TV-killar. Nästa dag såg dessa till att jag kom med på några närbilder!

Kiel 1982

I Kiel 1982 var vi fyra svenska domare. Efter någon dag kommer Bror G, Olle G plus två andra svenskar till tävlingen. Det fanns inga biljetter men Bror pratade sig in och ville låna våra domarmärken - dessa var med reklam och vi skulle alltid bära dom. Just då dömde vi en lagmatch med Tyskland. Dubbeln skulle börja och vi skulle döma på tyska och den ende som kunde tyska var den skånske Stig Josefsson. Han stod upp och räknade och hade högerhanden på hjärtat, som en amerikan som sjunger amerikanska nationalsången.

Cardiff

Jag dömde ihop med en fullmäktigeordförande i Åre, Tomas Hägg Mörsil. En kväll kl 22.20 trodde vi att vi hade dömt färdigt och satte oss i baren. Gunilla Lindström, som var ledare för de svenska damerna, gissade var vi var och kom och berättade att de svenska domarna var efterlysta. Vi hade fått två dubbelmatcher med start kl 22.20 och 23.00!

VM 1975

På väg till VM i Calcutta var vi fyra dagar i Katmandu, Nepal. Här sitter jag och pratar med Aftonbladets sportchef Lasse

Sandlin på ett hotell kl två på natten. Då kommer det fram att hans sambo är från Nossebro – dotter till disponenten på Nossebro Mejeri, en person som varit min chef under tre månader. Världen är inte så stor! Eller är den? När vi flög in över Himalaya och såg de första bergen skyndade sig många att fotografera för att inte missa något. Det var berg i en halvtimme!

En dag i Calcutta går Arne Hansson, skånsk domare, och jag ut på en balkong i hallen. Alla nationsflaggor hänger på rad utanför. Då kommer en kines för att ta en rökpaus. Det var 1973 års världsmästare Hsi En-ting (han slog Kjell Johansson i finalen). Han skrattade och pratade på ett språk vi inte förstod. Vi fotograferades ihop med honom. Kina hade ställt över honom i lagtävlingen. Många trodde att det var för att visa sin överlägsenhet som man inte använde honom. Nästa dag börjar herrsingeln och vi får döma toppseedade Hsi En-ting. Han var väldigt dålig och vi hade snart räknat ut honom.

Funderingar

Jag anser att allsvenskan skall vara den högsta serien i alla sporter anslutna till RF. För ett antal år sedan räknade jag ut att i bordtennis fanns 24 allsvenska spelare medan ishockeyn hade över 1 000 allsvenskar.

Funderar på att göra comeback, kanske vid 90 år. chanserna att vinna bör vara större då, konkurrensen borda ha minskat.

Jag torde vara en av de västgötar som sett mest bordtennis som domare, ledare, spelare och publik. Totalt under snart 70 års tid har det blivit fyra VM, över 30 SOC, SM, några landskamper, Europaligan, många internationella tävlingar, seriespel och andra tävlingar, dessutom ÖD (överdomare) SOC (Norrköping 1978) och HS-finalen på VM i Göteborg 1993.

Efter min död får jag väl fortsätta med bordtennis. Fotboll är väl inte aktuellt, det finns inga planer i helvete...

Efter hand som man tänker tillbaka, ju mer kommer man på. Men det blir väl en ny skrift till 100-årsjubileet. Kanske jag har bättre tid då...

Stig Magnusson

Tävlingsinbjudan från 1944 från Lidköpings BTK

Lidköping den 27 februari 1944.

Lidköpings Bordtennisintresserade i Lidköping.

Lidköpings Bordtennisklubb har härmed nöjet inbjuda samtliga bordtennisspelare i Lidköping till 1944 - Års Lidköpings - Mästerskap i bordtennis.

Tävlingen, som är öppen för alla spelare, såväl registrerade som andra, kommer att spelas å LBTK:s klubblokal, Östergatan 19, under veckan 13-19 mars. Speldagar och tider kommer att meddelas deltagarna efter det lottning verkställes.

Om Lidköpings-Mästerskapet tävlas i följande klasser:

Klass A: Singel, seniorer.
 Klass B: Singel, juniorer, födda 1/7 1927 eller senare.
 Klass C: Singel, oldboys födda 1/7 1912 eller tidigare.
 Klass D: Dubbel.

I samband med mästerskapen anordnas även tävlingar i följande klasser:

Klass E 1: Nybörjare över 18 år.
 Klass E 2: Nybörjare under 18 år.

För samtliga klasser gäller att de avhållas endast under förutsättning att de samla minst 8 deltagare.

Klassindelningen kommer i övrigt att göras efter samma grunder som vid föregående års tävlingar, dock förbehålla sig arrangörerna rätten att uppflytta nybörjarklasserna ev. anmäld överkvalificerad spelare.

Startavgiften utgör för samtliga singelklasser 1:- kr. per spelare, samt för dubbel 2:- kr. per par.

Anmälningstiden utgår lördagen den 4 mars kl. 18.00. Lottning äger rum söndagen den 5 mars, på tid och plats som senare kungöres.

Anmälningar mottagas å LBTK:s klubblokal, hos Axeféns Sportaffär och Biljardsalongen, samt av Henry Arnholm, Västergatan 16, tel. 1050.

Obs. Anmälningar utan startavgifter godtagas ej.

Samtliga matcher spelas i "bäst av 3 set" med undantag av semifinaler och finaler i klasserna A, B och D, samt finaler i övriga klasser, vilka avgöres i "bäst av 5 set".

Godkända matchbollar försäljes å tävlingsplatsen i mån av tillgång.

Med förhoppning om stort deltagande i tävlingarna, hälsa vi alla intresserade välkomna.

LIDKÖPINGS BORDTENNISKLUBB
 Henry Arnholm
 sekr.

Tävlingsinbjudan från 1951 BTK Hanno

KLUBBMEDELLEMM

B.T.K. HANNO kommer att arrangera 1951 års Kulsästerskap i BT på lördagen den 24 feb. samt söndagen den 25 feb. Det har redan varit mycket och kommer att bli ännu mycket mer. Det behövs folk till funktion och det bör ligga i varje klubbmedlems intresse att hjälpa till var det hörs. Det är slychens förhoppning att alla drar sitt strå till stacken i alla som vill arbeta så finns det alltid att göra.

Till spelarna vill vi rikta den uppmaningen "Kämpa som aldrig förr" det är många deltagare och det blir hårt för den som skall segra men går vi inna för matcherna med den rätta segerviljan skall väl någon lyckas. Inte alla lyckas kanske på bra, det blir tufft på många misräkningar, men seger eller nederlag skall vi ha som god spelarmän.

På lördagen börjar tävlingarna kl. 15.00 och det är KM för lag som avgörs då. Inför er i god tid och spela in för på borden.
 I. Erik JOHANSSON, B.G. JOHANSSON, BITZER RAPP Reserv:
 II. JOHN SANDBERG, GÖRAN SVENSSON, LARS RAPP Stig NICANDER
 III. V. BATHOLSSON, STEH NÄSLUND, J. MAGNUSSON.

På söndagen börjar tävlingarna kl. 9.00 med Klass H. Seniorer sedan flyr juu samt dubbel. För är spelklara i god tid före uträkn. match.

Och så får vi hoppas att det blir bra och spännande tävlingar och att arrangemangen skall gå i lös.

Slychen.

ÅSEN SOMMARMÖBLER & FRITID AB

Tel: 0512-240 25

www.asesommarmobler.se

Öppet alla dagar under vår- & sommarsäsongen
Övriga året efter överenskommelse

Ortopedservice

Nittaku®

Bad & Värme | HOVA RÖRLEDNINGSAFFÄR

SISU

Idrottsutbildarna

swing
ping pong
www.ggsmile.com

DONIC

Yasaka

pingissh ppen.se

